ſed adueniente die mortis tunc difformitas ei appare/
bit. Quarto qꝛ eruca eſt quaſi monſtruoſus vermis. nã
ad modũ bombicis ſericu facientis formã ſuã mutat. et
ſe in formã volatilis transfigurat. Nam alas latas ⁊ te
nues ſuſcipit quibꝫ volitando in aera libere ſe extollit ⁊
quot colores in corpore habuit: tot in alis oſtendit. ⁊ ta
le volatile papilio vocat̃. Tũc enĩ ſm Anſel. erugo acci
pit formam volatilis vel papilionis. qñ hypocrita aſcẽ/
dit ad gradũ ꝑlationis. ſed tũc ad modũ bombicis ſeri
cũ facientis aliam formaʒ aſſumit qñ ad inſtar boni vi/
ri multa bona facturus ꝑtendit. Tũc alas latas ⁊ tenu
es aſſumit ſeu ſuſcipit q̃bꝫ in aera ſe extollit. qꝛ q̃dã opa
tur que apparenter vident̃ mira: ſed exiſtenter valde ſũt
debilia. intrat aquas. i. diuitias diuitũ ⁊ aſſumit q̃bꝫ la
tenter ſe lauat ⁊ in regiõe magnificat. et ſic ex erucis pa
piliones fiunt. De hoc etiaʒ dicit Gre. xviij. mora. Hy
pocritarũ opa ſepe ante tp̄s deficiũt. Quia plerunqꝫ ta
les ſpeciẽ virtutis aſſumũt. Et ꝓpter hoc queſiti ad ho
noꝝ culmẽ ꝓmouent̃. Sed cũ ſibi a cũctis reuerẽtiam
exhiberi ꝯſpexerint ſtatim ſe in laſciuiam voluptatis ef
fundunt. et bona q̃ prius in corde non veraciter tenue
L runt: cito ad hmõi oblectamenta dimittũt. Scdm qđ
nocet ieiunio eſt vana gloria que ſignat̃ ꝑ tineam ꝓpter
tria. Primo qꝛ tinea ꝑmo de bono panno naſcit̃. dũ. ſ.
veſtis in aere groſſo inexcuſſa tenet̃. vel vento nõ ꝑfun
dit̃. Ideo dixit ſapiens. De veſtimento ꝓcedit tinea. ⁊
a muliere iniquitas ⁊c̃. Eccĩ. xlij. Sic de bono ope na/
ſcit̃ tinea vane glorie. ⁊ hoc fit dũ mẽs in ore groſſo ma
net. ⁊ dũ ſe nõ ſubtilit̃ diſcutit vel corrigit. Nec etiã vẽ
to ꝑfundit̃ eterne aſpirationis. Scđo qꝛ tinea inſenſi/
biliter ꝓgredit̃. nam quaſi inſenſibiliter ipam ſupficieʒ
ꝯſumit. cũ aĩal ſenſibile ſit in ipa ſuba ſe abſcondit vt vi
deri nõ poſſit. Sic etiã inanis gloria eſt viciuʒ tã ſubtile
et occultũ: vt ꝑus mentẽ teneat hoĩs ⁊ merito deſtruat
anteq̃ hõ incõſideratus aduertat. ⁊ iõ vix ab eo aliq̃s
eſt immunis. iuxta illud quod ponit valerius maximꝰ
in policrate. Nulla eſt prorſus tanta humilitas q̃ aliq̃
dulcedine vane glorie nõ tangat̃. Ideo ait Job. xviij.
Edificauit ſicut tinea domũ ſuã. Et pſius ſatira. ij. in/
quit. An erit q̃ velle recuſet. Os ppl'i meruiſſe ⁊ cedro
digna locutus. Tercio qꝛ tinea ab amaris ⁊ odoriferis
fugat̃. Unde ſi folia lauri vel cedri vel cypreſſi aut hu/
iuſmodi ponant̃ cũ veſtibꝫ: et etiã cũ libris nõ pñt a ti/
nea ledi. vt dicit Conſtanti. Sic ſiliter inanem gloriaʒ
excludit. vel amaritudo tribulatiõis vel odor gratie ce/
leſtis. Iõ dic̃ hic apl's. Theſaurizate vobis theʒauros
in celo. q. d. faciete opa veſtra bona ꝓpter celeſteʒ gloriã
vbi ne erugo hypocriſis: nec tinea inanis glorie demo/
lit̃. qꝛ odor. i. intentio celeſtis glorie: excludit gloriam va
ne glorie. vt dic̃ Anſel. li. v. c. xviij. Tercium qđ nocet
noſtro ieiunio: aut etiã bonis alijs opibꝫ ſunt demões
qui hic deſignant̃ ꝑ fures cũ dicit. Ubi fures effodiũt
et furant̃. Sicut. n. fures occulte ſpoliant hoĩem bonis
tpalibus: ſic demones ſp ſunt intenti vt ſpoliẽt nos bo
nis ſpũalibꝫ. Sicut teſtat̃ Pet̃. rauẽn. ſup Mat. Dya/
bolus ſp ꝑmordia bona ſibi pulſat: captat rudimenta
virtutũ. ſciam in ipo ortu feſtinat extinguere. ſʒ opera ĩ
ea fundata extinguere nõ poteſt: iõ cõſulit Criſoſt. ſup
Joh. Occultanda ſunt opa noſtra ne dyabolus illa co/
gnoſcat: ſi volumus illa obſeruare. Sic et dñs ꝯſulit in
pñti euangelio vt bona opa faciamus ob ſpem celeſtis
glorie. vbi tales fures non effodiant ea nec furant̃. Ad
quã gloriam nos ꝑducat ⁊c̃.

Feria ſexta poſt cinerum.

C Lama ne ceſſes quaſi
tuba exalta vocẽ tuã. ⁊ annũcia ppl'o meo ſce
lera coꝝ. Eſa. lviij. Triplicibꝫ hoĩbꝫ neceſſe ẽ
vt fortiter clamemus: ſi debeant nos audire vel reuoca
re. ſ. elongatis: incarceratis atqꝫ ſurdis. Qui enĩ ſunt a
nobis nimiuʒ remoti: vel in carcere ꝓfundo poſiti aut
etiã corꝑalit̃ ſurdi. nõ de facili ꝑcipiũt voces ad ſe clamã
tiũ. iõ oportet ꝙ vox ſit ſonoroſa aut clamoroſa. Iõ le/
git̃. j. Reg. xxvj. Cũ abiſay iuſſu dauid tuliſſet haſtam
q̃ erat ad caput ſaul inimici ſui: in tentorio dormientis
abijt Dauid adhuc ſaul dormiente. Cũqꝫ tranſiſſet ex
aduerſo: ⁊ ſtetiſſet in vertice montis de longe ⁊ eſſet grã
de interuallũ inter eos: clamauit dauid ad abner. vt ha
bes ĩ. dñica. iiij. poſt ephie f. ij. P. L. Ecce ꝙ elõgatis
neceſſe eſt vt clamemꝰ. Moralit̃ pctõres ſunt in tripli/
ci drñtia. aliq̃ ſunt a deo multũ elongati et hi ſignificã/
tur ꝑ filiũ ꝓdigũ Luce. xv. qui ſumens a pr̃e bona ſua
abijt in regionẽ longinquã ⁊ diſſipauit ibidẽ ſubaʒ ſuã
viuẽdo luxurioſe. Quid eſt ſba quaʒ accipiũt pctõres a
patre celeſti: certe ſunt virtutes ⁊ nature integritas. q̃
cõſumũt ⁊ diſſipant cũ terrenis cupiditatibꝫ q̃ ꝯpant
meretricibꝫ: eo ꝙ ad nephandas ꝓuocant voluptates
Ideo dicit dauid pſ̃. cxviij. Longe a pctõribꝫ ſalus. Et
Prouerb. xv. Longe eſt dñs ab impijs. et non intellige
ꝙ dñs ſe elõget: q̃ ſm pſ̃. ꝓpe ẽ. ſʒ qꝛ pctõres ab eo ſe elõ
gauerunt. Quidã aũt ſunt incarcerati. qꝛ pctm̃ hoĩem
ligat et in carcere claudit. Sicut figuratum eſt Geñ. xl.
de piſtoꝝ ꝑncipe quẽ pharao cepit et miſit in carcerem
vbi vidit ſomniũ qđ narrauit Joſeph dicens. Uidi ꝙ
tria caniſtra farine haberẽ ſup caput meũ. ⁊ in vno ca/
niſtro qđ erat excellius portare me putabã oẽs cibos q̃
fiunt arte piſtoria aueſqꝫ comedere ex eo. Cui Joſeph
Hec eſt interꝑtatio ſomnij. Tria caniſtra tres adhuc
dies ſunt. pꝰ q̃s pharao ſuſpẽdet te in patibulo ⁊ lacera
bunt aues carnes tuas. Pharao gerit figuraʒ dyaboli:
q̃ mittit pctõres in carcereʒ: qui ſignificant̃ ꝑ piſtorem.
Tria caniſtra ſm Anſel. li. vij. c. xxiij. ſunt tria pctã. ſcʒ
cordis: oris ⁊ opis. q̃ tũc ſupra caput ponũt̃ qñ mẽti do
minant̃. Uel tria caniſtra ſunt tria vicia. auaricia. luxu
ria ⁊ ſupbia in q̃ oĩa cibaria ſt̃. i. oĩa pctã in q̃bꝫ mala pa
ſcant̃: qꝛ dicit̃ Eccĩ. x. Initiũ oĩs pcti ſupbia qui tenue/
rit eã replebit̃ maledictis. Aues aũt q̃ paſcũt de hoc ca
niſtro demones ſunt quoꝝ ꝓpriũ viciũ eſt ſupbia. Tres
aũt dies ſt̃ tp̄s natiuitat. tp̄s vite. et tp̄s mortꝫ pctõr.
poſt q̃s educit̃ de carcere mũdi vel corpis: vñ tũc aufer
tur caput. i. rõnalis mens. ſm quã aĩa a corpe ſepat̃: q̃
in hoĩe principare debuit. et ſuſpendit̃ miſera aĩa in tor
mento gehenne. vbi aues lacerãt eius carnes. i. demo/
nes delectant̃ in penis q̃s ſuſtinet ꝓ pctis que geſſit in
carne. Hec anſel. Quidã vo pctõres ſunt ſurdi in q̃rũ
figura dicit dauid ĩ pſ̃. xxxvj. Ego aũt tãq̃ ſurdus nõ
audiebam. idcirco talibꝫ a deo elongatis: auribꝫ aĩe ſur
dis. neceſſe ẽ vt ꝑdicator alte clamet ſi eos reuocare de/
beat. ꝓpt̃ qđ dicit dñs cuilibet ꝑdicatori in verbis ꝑmiſ
ſis vr̃e charitati. Clama ne ceſſes. que ſunt verba epl'e
hodierne. in q̃ tria deſcribunt̃. ſ. Salutare ieiuniuʒ. ibi.
Clama. Finale ſtipendiũ. ibi. Tũc erũpent. Fontale ſti
pendij principiũ. ibi. Quia miſericors. Circa qđ notan
dũ. Nobiles dñe qñ volunt aliquẽ viſitare dñm: nõ ſo
lent incedere ſolitarie. ſed aliq̃s pediſſeq̃s ſecuʒ habere
ſolent. ſicut nobilis Heſter ſecũ habuit duas ancillas
qñ ad regẽ Aſſueꝝ accedere voluit. ſup vnã innitebat̃
alia aũt ferebat in terra defluentia veſtimenta Heſter
xv. Sic ad preſens hec nobilis virtus ieiunij: habet ſe/
cũ duas alias virtutes velut ancillas. ſine q̃bꝫ ieiuniuʒ
non ſecure incedit. Prima eſt elemoſyna. ſcđa oratio. qꝛ
dicit Thob. c. xij. Bona eſt oratio cũ ieiunio ⁊ elemoſy
na. Sed quia ſancta mater eccleſia in die cinerum hor/
tata eſt ad ieiuniũ cum dixit. Cum. i. quia ieiunatis no
lite fieri ſicut hypo. ⁊c̃. Et heri monuit ad orõnẽ exẽplo
regis Ezechie q̃ ſic orauit. Obſecro domine memẽto q̃/
ſo quomodo ambulauerim corã te in veritate ⁊ in cor/
de perfecto. et quod bonum eſt in oculis tuis fecerim:

ꝑ quam orationem obtinuit additionem.xv.dieꝝ.vtꝫ
Iſa.xxxviij. Hodie aūt monet ad el'ynaꝝ largitiōem.
N Vbi nota el'yna eſt duplex.vt dꝛ diſ.xlv.c.tria. Vna ē
ſpūalis.⁊ eſt duplex. Prima eſt delinq̄ntes corrigere.⁊
errantes inducere in viam veritatis. De illa dic̄ Aug.
in enchiri.⁊ hꝛ di.vbi.ſ̄.c.⁊ nō ſolum. Qui dimittit vel
orat vt dimittat̄.verūetiam in eo q̄ corripit ⁊ aliq̄ emē
datoria plectit penam.el'ynaꝫ facit q2 miſc̄diaꝫ. Ad hāc
el'ynam faciēdam hortat̄ dn̄s hic ꝑ ꝓpham quelibet ꝑ-
latum ⁊ ꝑdicatorem. Clama inq̄t. Glo.ignorātes docē
do ⁊ caſtigādo delinq̄ntes ne ceſſes.⁊ hoc intellige tpi-
bus ꝯgruis ⁊ horis oportunis. Et de hoc dic̄ Sap. Ca
tho. Cūqꝫ mones aliquem:nec ſe velit ille moneri. Cū
tibi ſit char⁹:noli deſiſtē ceptis. Et idem dic̄ ſan. Tho.
ſcd̄a ſcd̄e.q.xxxiij. Correctio ꝑtinens ad ꝑlatos non eſt
dimittēda,ꝓpt̄ turbatōꝫ eius q̄ corrigit̄. Tum q2 etſi nō
ſponte,ꝓpria emendare ſe velit.corrigēdus eſt ꝑ penas
vt deſiſtat.tum etiam etſi incorrigibilis ſit.ꝑ hoc etiam
ꝓuidet̄ bono ꝯmuni dum ſuat̄ ordo iuſticie ⁊ vni⁹ ex-
emplo alij deterrent̄.hec ille. Et dicit notant̄ glo.q̄ tē-
porib⁹ ꝯgruis ⁊ oportunis horis eſt correctio delinq̄nti
um faciēda.q2 prudens ꝑlat⁹ aut ꝑdicator.dꝫ videre de
ꝯgruo mō arguēdi.ſic̄.j.Reg.xxv. Prudens Abigail
noluit corrigere Nabal viꝝ cum eſſet ebrius.ſꝫ expecta
uit mane q̄uſqꝫ vinum digeſſiſſet.tūc ei v̄ba regis indi
cauit eūqꝫ increpauit. Vlterius nota. Correctio eſt du
plex vt dicit Tho.ſcd̄a ſcd̄e.q.xxxvj. Vna eſt act⁹ chari
tatis.⁊ eſt ꝑ ſimplicē ammonitōꝫ.⁊ hec ꝑtinet ad queli
bet charitatem hn̄tem.ſiue ſit ſb̄ditus ſiue nō. Eſt alia
correctio q̄ eſt act⁹ iuſticie.q̄ nō ſolum fit ꝑ ammonitōꝫ
ſꝫ etiam int̄dum fit ꝑ punitiōeꝫ.vt alij timentes a pctō
deſiſtant.⁊ hec ꝑtinet ad ſolos ꝑlatos.mō ad pn̄s ex di
ctis ſancti Tho. pōt elici q̄ correctio q̄ fit ꝑ ſimplicem
ammonitōꝫ.pōt fieri manifeſte vel occulte.q2 pctā pu-
blica ſm̄ aplm̄.j.ad Thi.v.arguenda ſunt publice. Jō
dicit hic dn̄s. Quaſi tuba exalta vocem tuam.ſ. mani-
feſte.⁊ annūcia ppl'o meo ſcelera eoꝝ. Ex quo patet q̄
ꝑdicatores pn̄t manifeſte corrigere ppl'm xp̄ianum de
ambone.q2 dicit Proſper. Illi cui v̄bi dei diſpenſatio
ꝯmiſſa eſt.etiam ſi ſante viuit.⁊ tn̄ ꝑtinaciter viuentes
arguere.aut erubeſcit aut metuit.cum omnib⁹ q̄ eo ta-
cente ꝑierint perit. Et q̄d ei ꝓderit nō ꝑire ſuo q̄ puni
endus eſt alieno peccato. Sꝫ peccata occulta dn̄t occul
te corrigi.q2 in his locum hꝫ qd̄ dicit dn̄s Math.xviij.
Si peccauerit in te frat̄ tuus.corrige eum int̄ te ⁊ ip̄m
ſolum.ſi audierit te lucrat⁹ es frēm tuū ſicut patuit.ſ̄.
dn̄ica.iij.poſt ephie.ſmo.ij.P.P. De q̄daꝫ puero no
bili quem prior correxit ⁊ lucratus eſt ip̄m. Legit̄ de alio
iuuene q̄ religionē ingreſſus ceteros pctis ſuis ſcanda
lizauit.q̄ charitatiue corrept⁹ ab abbate tantū ꝑfecit q̄
charitatiuis obſequijs q̄tidie famulabat̄ frib⁹.ita vt eti
am puluerem pedū eoꝝ deuote tergeret ⁊ lauaret. Qꝛ
aūt ꝑlati dn̄t corrigē ſb̄ditos.⁊ q̄lis dēat eſſe correctio
dixi ſup̄ dn̄ica.ij.in aduen.ſ.j.D.P.Q.R. Et ſubdit
rōem q̄re ꝑlatus vel ꝑdicator nunciare dꝫ ppl'o ſcelera
grauia ⁊ peccata minora dicēs. Me etem̄ de die q̄runt.
Glo.dicit.ficte ⁊ nō vere.corpe ⁊ nō corde.greſſib⁹ cor-
poris ⁊ nō paſſib⁹ dilectōis.cum ꝯueniunt ad eccliam
omni die.⁊ ſcire vias meas volūt ſolum ſpeculatiue.⁊
nō practice.q̄ſi gens q̄ iuſticiam fecerit.cum tn̄ ſm̄ glo.
O nō fecerit. Scd̄a ſpūalis el'yna eſt remittē debita vel of-
fenſa. Pro quo nota debitū eſt duplex.ſpūale ⁊ corpale
de ſpūali dicit dn̄s Math.vj. Si dimiſeritis homib⁹
pctā eoꝝ.dimittet ⁊ vobis pꝛ vꝛ debita vr̄a. Si aūt nō
dimiſeritis homib⁹.nec ⁊ pꝛ vꝛ dimittet vobis pctā vr̄a
De hoc etiaꝫ dꝛ.xxiij.q.iiij.c.ſi is. Ea q̄ in nobis ꝯmit-
tunt̄ facile poſſum⁹ dimittere.vbi dic̄ glo. Iniuriaꝫ no
bis factam.i.rancorē tenemur dimittere.q2 ad hoc nul
lus eſt cogendus. Ad idem dicit Criſ. ſup Math. In
iniurijs,ꝓprijs eſſe quempiam pacientem laudabile eſt
intellige qn̄ iniuria illata ꝑſone ad ſolaꝫ ꝑſonam ꝑtinet
Qn̄ aūt redundat in iniuriam dei ⁊ ecclie.tūc dꝫ q̄s ꝓ-
priam iniuriaꝫ vlciſci. Sicut fecit Helyas q̄ miſit ignē
deſcendere ſup illos q̄ venerunt ad capiendum eū.iiij.
Reg.j. Similit̄ Helyſeus maledixit pueris q̄ eum de-
ridebant dicentes. Deſcende calue.iiij.Reg.ij. Et Sil
ueſter papa excōmunicauit illos q̄ ip̄m in exilium mi- P
ſerunt.xij.q.iiij.c.Guilliſari⁹. De debito corpali dꝛ ex̄
de ſolu.c.Odoardus.cleric⁹ ſoluere nō valens debitū.
nec in toto nec in ꝑte excōmunicādus nō eſt.etſi eſt ex-
cōmunicādus dꝫ abſolui vel ſn̄ia relaxari.⁊ ab eo dꝫ re
cipi idonea cautio vt ſi ad pinguiorem fortunam deue
niret debita tūc ꝑſoluat.⁊ ꝑ cautōem intelligit pignora
vel fideiuſſores q̄ ponere dꝫ ſi pōt. Si aūt nō pōt fieri
cautio fideiuſſoria dꝫ fieri iuratoria. Sic autē non erat
apud iudeos.vnuſq̄ſqꝫ eīm debita ſua a debitorib⁹ ſuis
repetebat.etiā cū lite ⁊ ꝯtentiōe.iō ieiuniū eoꝝ nō erat
deo acceptū.qd̄ patet ex illa q̄ōne quam ponit ꝓpha in
ꝑſona eoꝝ di. Quare ieiunauim⁹ ⁊ nō aſpexiſti.i.nō ap
probaſti.nec ꝓpt̄ iſta ieiunia nos exaudiſti.⁊ poſtulata
non ꝯceſſiſti. Humiliauim⁹ animas nr̄as.i.vitaꝫ aīa-
lem.⁊ neſciſti.i.reprobaſti.q2 dicit Greg. Scire dei ap-
probare eſt.neſcire v̄o reprobare eſt. Quib⁹ rn̄det dn̄s.
Ecce in die ieiunij vr̄i inuenit̄ voluptas vr̄a. Que ſit il
la voluptas oñdit di. Omnes debitores vr̄os repetit̄.
q.d. Iniurias illatas vobis vindicatis.⁊ petētib⁹ non
remittitis.qd̄ tn̄ facere debuiſſent.talia debita eſt ſpūa
lis el'yna.vt inq̄t Aug.vel etiam repetebāt debita cor-
palia nō ſolum v̄bis ſimplicib⁹ abſoluere in potentib⁹.
ſꝫ etiam cum lite ⁊ ꝯtentōe.qd̄ tangit cū dicit.ad lites ⁊
ꝯtentōes ieiunatis.⁊ ꝑcutit̄ pugno impie. Sicut fecit
ille ſuus impius Math.xviij.q̄ tenens ſuffocabat ſer-
uum ſuū q̄ nō reddebat ei debitum. Quo exemplo no
tabat dn̄s iudeos. Et eſt notādum q̄ debita non ſunt
repetēda ab his q̄ non pn̄t ſoluere. Ab his etiaꝫ q̄ pn̄t
vtiqꝫ repetēda ſunt. Quia dꝛ ex̄ de ſolu.ad hoc. Sicut
fili⁹ debita pr̄is ſui ſoluē tenet̄.ita ꝑlat⁹ ſui ꝑdeceſſoris
ꝓ ecclie neceſſitate ꝯcta. Et dic̄ notant̄ fili⁹.qd̄ veꝝ eſt
ſi eſt heres q̄ abſqꝫ detractōe legitime tenet̄ ſoluere debita
q̄ntum hereditas ſe extendit.vt.C.de donatōe.l.etiā.
⁊.l.patris. Et dicit q̄ ſucceſſor dꝫ ſoluere debita ꝑdeceſ
ſoris.q2 eſt q̄ſi heres ipſi⁹.vt ꝓbat̄.xxxiij.q.iiij.ꝯuenior.
⁊.xij.q.ij.c.vlt. Attn̄ ſolum ꝓ neceſſitate ecclie ꝯcta.q2
al's non tenet̄ ecclia.vt.x.q.ij.§.his credit̄. Item nota
el'yna ſpūalis nō ſolum eſt in errātium correctōe.aut in
iurie remiſſione verūetiaꝫ in anime miſeratōe. Iux̄ illd̄
Eccī.xxx. Miſerere anime tue placēs deo. Jō dicit hic
dn̄s. Nōne hoc eſt magis ieiunium qd̄ elegi. diſſolue
colligatōes impietatis.ſolue faſciculos depmentes di-
mitte eos q̄ ꝯfracti ſunt liberos.⁊ omne on⁹ diſrumpe
Ad lrām ꝑ colligatōes impietatis intelligit falſas car-
tas ⁊ cyrogꝑha.de q̄b⁹ venatores dicūt impie paupes
eſſe obligatos. Sic̄ fecit ille tpe Donati martyris q̄ cuꝫ
cyrogꝑho falſo ⁊ iniq̄ mortuū ſepelire nō ſinebat.ſꝫ de-
bita iam ſoluta repetebat. Sꝫ ꝑ faſciculos depmentes
intelligit tallias ⁊ exactōes iniq̄s.q̄s dn̄i imponūt ſuis
ſb̄ditis qd̄ tn̄ facere nō deberent.vt ex̄ de cenſi.cū apl's
vbi dꝛ. Tallias non dn̄t a ſubditis ſuis extorq̄re epi et
ſuꝑiores.ſꝫ non inhibem⁹ neceſſitate vrgente quin pn̄t
charitatiuam petitionē vel ſubſidium implorare. Sūt
tn̄ alique cauſe iuſte tallias extorquendi. Primo ꝓ de-
fenſione patrie.⁊ maxime ſue ciuitat̄ vel caſtri ad hoc
eīm omnes tenent̄ nō ſolum res.imo corpus impartiri
iux̄ illud Catho. Pugna ꝓ patria.⁊.xxiij.q.iij.c.fortitu
do. Et ex̄ de imu.eccle.c.ꝯuenit. Scd̄a ſi dn̄s vult ire ī
exercitum indictū ab ecclīa vel ꝑncipe ꝯ̄ hereticos pōt
a ſubditis petere auxilium moderatū. Tercia ſi dn̄s in
guerra iuſta ſit captus.nec pōt ſoluere redemptōꝫ peti
tam abſqꝫ damno pōt petere auxilium dum tn̄ non fie
ret ad grauamen ſb̄ditoꝝ.vt.x.q.iij.vnio. Sꝫ ꝑ onus

intelligit omne grauamen quodcunq̄ ſit quo innocen
tes opprimunt᷑. Quia dicit May. ſuꝑ Apoc̄. c. xj. Op/
priment ⁊ demones eius mētem q̄ nūc pauperem oppſ/
ſerit ⁊ egentem. Oppſſio enī p̄eupis eſt offenſio creato
ris. De hoc habes exemplū. s. dnīca. j. poſt ephie. f. iij.
M. Z. Sed moralr̄ p̄ colligatões impietatis intelligūt᷑
pctā eo ꝙ vnum aduolutum aliud colligat᷑. Quia dicit
Greg. xxx. mora. Peccatum qđ p̄ pniaꝫ nō diluit᷑ mox
pondere ſuo ad aliud trahit. Sꝫ de hoc habes. s. dnīca
j. in aduen. f. j. A. Q. in fi. Per faſciculos depmētes in
tellige peccandi aſſuefactiões. que ſic depmunt pecca/
tricem animaꝫ ꝙ non pōt aſcendere ſurſum vn̄ venit.
de q̄ dicit Ariſt. in li. de pomo. ⁊ morte. De anime pec/
catrici q̄ non hꝫ poſſe redeūdi ad locum ſuū. Quia tur/
pia opa ⁊ delectatiões corpis impediūt aſcenſuꝫ eiꝰ ſur
ſum. Sꝫ p̄ ſuos q̄ dimitti dnt̄ liberi intelligunt᷑ q̄nq̄
ſenſus pctōꝝ q̄ in actus ſuos exeunt ſm appetitum cō
cupiſcentie. ⁊ non ſm rōem. ⁊ hi reddēdi ſunt libertati
vt ſubſint rōnis imꝑio: que ſemꝑ deprecat᷑ ad optima.
vt di᷑. j. Ethic. Per onus intelligunt᷑ quecūq̄ peccata.
De quibꝰ pſ. xxxvj. Sicut onus graue g̃uate ſunt ſuꝑ
me. Quicūq̄ ergo vult ieiunare bene dꝫ omnia iam di
cta poſtergare. ⁊ ꝯſcientiam ſuam ab his ꝑ ꝯfeſſionem
Q. expurgare. Tercia elꝰyna eſt corpalis. ⁊ hec eſt dare egē/
ti quicq̄d poteris. Glo. dicit ſuꝑ illud. c. Tria ſunt ge/
nera elꝰynaꝝ. Vna ē magna elꝰyna q̄ dat vltra id qđ hꝫ.
Ad hanc elꝰynaꝫ hortat᷑ cum dicit. Frange eſurienti pa
nem tuum. ⁊ egenos vagoſq̄ induc in domum tuam.
Cum videris nudum operi eum. ⁊ carnem tuaꝫ ne de/
ſpexeris. Hic tangit ſolum tres elꝰyne corpalis ptes li/
cet al's ſunt ſeptem. Vnde v̄ſus. Cibo. viſito. poto. re/
dimo. tego. colligo. tundo. i. ſepelio. Prima ps quam h̄
tangit eſt de eſurientium cibatione cum dicit. Frange
eſurienti panem tuum. vbi tangit q̄tuor. Primū eſt in
dante liberalitas. que tangit᷑ ibi. frange. qꝛ q̄ frangit li/
beraliter tribuit. Sꝫ in ipſa liberalitate modus exhibē/
dus eſt reꝝ ⁊ pſonaꝝ. Rerum vt nō omnia vni. ſꝫ que/
dam preſtent᷑ vt pluribꝰ ꝓdeſſe poſſimꝰ. Perſonaꝝ vt
p̄mo iuſtis. Deinde peccatoribꝰ quibꝰ tn̄ dare ꝓhibe/
mus. nō inq̄tum homines ſunt ſꝫ pctōres vt dic̄ Gre/
go. lxxxvj. di. c. fratꝝ nr̄m. ⁊. §. in ipſa. Scđm eſt neceſ/
ſitas cum dicit. Eſurienti. Neceſſe eſt enī vt elꝰynaꝫ eſu
rientibꝰ tribuamꝰ. qꝛ dicit Hiero. ſuꝑ Malach. ⁊ po
nit᷑. xvj. q. j. c. reuertemini. Si qn̄ fames ⁊ penuria ⁊ re/
rum omniū egeſtas mūdum exp̄mit ſciamꝰ hoc ex ira
dei deſcendere q̄ ſe in paupibꝰ ſi non accipiant elꝰynam
fraudari loquit᷑. Tercium eſt in dono vtilitatis que tā
git᷑ ibi panem. Quia panis int̄ omnes cibos eſt vtilior
⁊ p̄ncipalior. Quartum eſt in dono ꝓprietas cum dicit
tuum nō alienum. qꝛ dicit Sap̄. Prouer. iij. Honora
dn̄m de tua ſubſtantia. Debet enī elꝰyna tribui de bene
acq̄ſitis. vt dixi ſup̄ dnīca. j. octauā ephie. f. iij. M. A.
Secūda ps corpalis elꝰyne eſt de pauperꝝ hoſpitatione.
de q̄ vide ſup̄ dnīca. iij. in aduen. f. ij. H. N. Et dnīca
j. poſt ephie. f. j. M. L. Tercia ps eſt de nudoꝝ operi/
tione cum dicit. Cum videris nudum operi eum. ⁊ car
nem tuaꝫ. i. proximū ne deſpexeris. De hoc q̄re. H. N.
Q̄tum ad ſcđm ponit finale ieiunij ſtipendium ꝓmit
tendo ſex fructꝰ ieiunātibꝰ. Primꝰ eſt luminis directōe
cum dicit. Tūc erumpet q̄ſi mane lumē tuum. Vbi p̄
lumē intelligit lumen grē quod diuinitꝰ homini datur
ad fugādum erroꝝ tenebras. De quo in pſ. cxj. Exortū
eſt in tenebris lumē rectis corde. Scđs fructus eſt a vi/
cijs curatio. quam tāgit ibi. Et ſanitas tua citius orie᷑.
Quia p̄ ieiuniū tam ſanitas corpalis q̄ etiaꝫ ſpūalis ac
quirit᷑. Ideo dicit be. Augꝰ. ꝙ ieiunium purgat aīam.
mētem ſubleuat. carnem ſpiritui ſbijcit. cor facit ꝯtritū
⁊ humiliatum. ꝯcupiē nebulas diſpergit. libidineꝫ ar/
dores extinguit. caſtitatis v̄o lumen accendit. Tercius
eſt in meritis ꝯtinuatio quam tāgit. ⁊ anteibit faciē tu/
am iuſticia tua. q. d. Quocūq̄ ibis ⁊ vbicūq̄ eris iuſti/
cia p̄cedet: ſequet᷑. ꝯcomitabit᷑ te. qꝛ ſemꝑ deus in te cō
tinuabit bona merita. Ideo dicit Sapi. Prouerb. iiij.
Iuſtoꝝ ſemita q̄ſi lux ſplendet ꝓcedit ⁊ creſcit vſq̄ ad
ꝑfectum. Quartus eſt in p̄mij glorificatione cum dicit.
Gloria dnī colliget te. q. d. xp̄c qui eſt gloria patris reci/
piet te. Quintꝰ eſt in deſiderijs exauditio. ⁊ tangit᷑ ibi.
Tūc inuocabis ⁊ dn̄s exaudiet te. Sextus fructꝰ eſt a
p̄iculis liberatio. ibi. Ecce aſſum. ſ. ad te defendendum
⁊ ad liberādum. qꝛ miſericors dn̄s deus tuus.

¶ Eodem die de euangelio ſermo.

Audiſtis quia dictum eſt
antiquis. Diliges proximum tuum. ⁊ odio ha
bebis inimicū tuum. Ego aūt dico vobis: di
ligite inimicos v̄ros. ⁊ benefacite his qui vos oderunt. R.
Math. v. Pli. li. xij. dicit. Panthera eſt animal varios
hn̄s colores. ſ. album. nigꝝ ⁊ flaueum. Et dicta eſt pan
thera a pan quod eſt totum. qꝛ omniuꝫ animalium eſt
amica: ꝑter draconis quē odit ⁊ draco ipaꝫ fugit. Spūa
liter p̄ hanc pantheram xp̄c intelligit᷑. qꝛ varijs v̄tuti/
bus cum coloribꝰ fuit adhuc in terra exn̄s. ſ. albo colo/
re puritatis. ⁊ nigro humilitatis. ⁊ flauco ſtabilitatis.
De p̄ma dic̄ Yſa. liij. ⁊ trāſſumptiue. j. Pe. ij. Qui pec/
catum nō fecit. nec inuētus eſt dolus in ore eꝰ. De ſcđo
di᷑ ad Philip. ij. Humiliauit ſemetip̄m formaꝫ ſui ac/
cipiens. De tercio ptꝫ ꝙ adeo ſtabilis ꝑmāſit ꝙ in cru/
ce mortuꝰ fuit. ꝓpter qđ ſbdit᷑ ad Philip. ij. Factꝰ obe/
diens vſq̄ ad mortē: mortem aute crucis. Ecce xp̄c ad
inſtar panthere diligit omnes homines tam bonos q̄
malos. iō quo ad hoc dicit Sap̄. Nihil coꝝ odiſti q̄ fe/
ciſti Sap̄. xj. Quod etiaꝫ patꝫ ex euāgelio hodierno. qꝛ
oriri facit ſolem ſuū ſuꝑ bonos ⁊ malos. ⁊ pluit ſuꝑ iu/
ſtos ⁊ iniuſtos. Sꝫ ſi diceres. tn̄ xp̄c odit malos. qꝛ dic̄
pſ. cxviij. Iniquos odio habui. Dic ꝙ xp̄c quo ad na/
turam diligit omnes homines. ſꝫ q̄tum ad culpaꝫ. tūc
odit pctōres. Et q̄uis q̄tum ad naturam diligit oīes
homīes. tn̄ odit dracones infernales eo ꝙ in malo ſunt
obſtinati. Sꝫ moralr̄ p̄ pantheram intellige etiam ip̄m
hominem q̄ dꝫ eſſe ornatꝰ albo puritatis. nigro humili
tatis. flauco ſtabilitatꝭ. vt anima ipſiꝰ dicere poſſit illđ
Cañ. j. Nigra ſum q̄ ad humilitatē. ſꝫ formoſa. q̄ ad pu
ritatem. Et ſicut xp̄c diligit omnes homines etiam ſu/
os inimicos ſm ꝙ dictum eſt ad antiq̄s. Diliges ꝓxi/
mum tuum. vbi p̄ proximum intelligit᷑ omnis homo. dꝫ
tn̄ odire demonem q̄ hic ſm Aug. di᷑ inimicus. cum di
cit euāge. Et odio habebis inimicum tuum. In q̄ xp̄c
nos ad duo hortat᷑. Primo ad inimicoꝝ dilectōꝫ. ibi. di
ligite inimicos. Secundo ad vane glorie deteſtationē.
ibi. Attēdite ne. Circa p̄mū eſt notādum. Dn̄s in hoc
euangelio hortat᷑ nos ad dilectionem inimicoꝝ. ⁊ p̄mo
ad dilectōꝫ cordis cum dicit. diligite inimicos v̄ros. qđ
aptius exponit b. Iob. j. cañ. c. iij. Filioli non diligamꝰ
v̄bo vel lingua. ſꝫ ope vel veritate. Et ꝓpter hoc dein/
de ſbdit dn̄s de dilectione opis cum ſubinfert. Bene/
facite his q̄ vos oderunt. Quia ſm Greg. in omē. Si/
gnum dilectionis eſt exhibitio operis. Poſtea ſbdit de
dilectione ſmonis cum ait. Orate ꝓ pſeq̄ntibꝰ vos. qꝛ
dicit Greg. Ille p̄ces ſuas multum facit q̄ eas ꝓ inimi/
cis effundit. Et eſt ſciendum ꝙ in mādatꝭ dei nihil eſt
mirabilius q̄ ꝙ p̄cipimur diligere inimicos. vt inquit
Aug. Inſipientibꝰ enī impoſſibile videt᷑ ꝙ ipſi ament
inimicos ſuos. Si tn̄ haberent aliq̄ntulum ſapiē. poſſi
bile eis appareret. Nam ſapiam nō vincit malicia. vt
di᷑ Sap̄. vij. Sunt g̃ octo ſi attendant᷑ ꝓpt̄ que nō erit
difficile diligere inimicos. Primū eſt ſtatꝰ inimici q̄ in/ S.
iuriatꝰ eſt. ⁊ nō vult ſatiſfacere. eſt enī ſpūalit᷑ mortuus.
qꝛ Ezech. xviij. di᷑. Aīa q̄ peccauerit ipa morie᷑. Et h᷑.